

Till Finansinspektionen

Dnr 22-962

REMISSYTTRANDE

över promemorian om pelare 2-metod för bedömning av kapitalbaspåslag för pensionsrisk i kreditinstitut

Sparbankernas Riksförbund, Förbundet, avstyrker förslaget.

FI uppger i promemorian att pensionstillgångarna som ska svara mot en banks pensionsutfästelser kan vara underdimensionerade och att detta i vissa angivna fall kan leda till att bankens kapitalbas blir otillräcklig. Detta kan enligt FI i sin tur försvåra hanteringen av en bank i resolution eller konkurs. Mot denna bakgrund kan ett särskilt kapitalbaskrav komma ifråga för banker i angivna fall.

Förbundet ifrågasätter om ett särskilt kapitalbaskrav får användas för det ändamål som FI anger. Ändamålet med kapitaltäckningsreglerna är att göra instituten tillräckligt kapitalstarka för att stå emot effekter av förluster och därigenom undvika fallissemang i instituten. Ändamålet med kapitaltäckningsreglerna är inte att underlätta avveckling eller rekonstruktion av fallerade. Förbundet ifrågasätter därför om bestämmelsen i 2 kap 1 § tillsynslagen om särskilt kapitalbaskrav får användas för det ändamål som FI anger.

Enligt Förbundets uppfattning borde alla rättsregler som har att göra med förutsättningar för banker i resolution höras hemma i resolutionslagen och föreskrifter som får meddelas enligt bemyndiganden i den lagen. Förhållandet att det i beräkningen av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt resolutionslagen, ingår en komponent som motsvarar det särskilda kapitalbaskravet, innebär inte att det särskilda kapitalbaskravet kan användas för resolutionsändamål och saknar därför betydelse i sammanhanget.

Förbundet är också frågande till om det av FI nu föreslagna särskilda kapitalbaskravet kan få sådan effekt som FI menar. Naturligtvis leder generellt högre kapitalkrav till högre kapitalnivåer i banker som fallerar. Men det är inte så att kapital som före fallissemangnet hållits för att efterkomma ett särskilt kapitalbaskrav underlättar hanteringen av bankens pensionsåtaganden när banken är föremål för resolution, eftersom resolutionsförfarandet inte beaktar de ändamål för vilka kapital hållits före fallissemangnet. De tillgångar och skulder som finns vid fallissemangnet, utgör förutsättningarna för resolutionen och kan inte öronmärkas för särskilda ändamål.

Ungefär detsamma gäller i konkurs. Konkursreglernas ändamål är att inte gynna viss borgenär framför andra hos en gäldenär på obestånd. Om en bank håller kapital för visst ändamål och går i konkurs, så ska tillgångarna i konkursboet att hanteras enligt förmånsrättsordningen och således inte beroende på huruvida banken före konkursen har hållit kapital för vissa risker i pelare 2. Kapitalkraven har ingen betydelse för avvecklingen av konkursboet.

Den möjliga effekt som det föreslagna särskilda kapitalkravet får, är generellt högre totala kapitalkrav och möjligen högre kapitalisering i banker när de fallerar. Ökningen i kapital är emellertid högst marginell och Förbundet kan inte se på vilket sätt som generellt högre kapitalkrav mot bakgrund av resolutions- och konkursreglernas funktion skulle underlätta hanteringen av pensionsunderskott i resolution och konkurs. Promemorians konsekvensanalys saknar helt uppgifter om antagna utfall i resolution och konkurs.

Oavsett det som ovan utvecklats beträffande resolution och konkurs har Förbundet principiella invändningar mot ett kapitalbehov och motsvarande kapitalkrav för det som här kallas pensionsrisk. FI förklarar att förmånstagare kan riskera att få lägre pensioner än de förväntat sig utifrån pensionslöftena och vidare kan pensionsförpliktelser öka sannolikheten för att ett företag fallerar. Förbundet anser att kapitaltäckningsreglerna inte är till för att trygga bankens fullgörelse av skyldigheter i relation till motparter, som exempelvis pensionsåtaganden. Att pensionsförpliktelser kan öka sannolikheten för att ett företag fallerar stämmer förvisso, men detsamma gäller för alla slag av kostnader i en rörelse. En banks kostnad för avsättningar till pensioner kan närmast jämföras med lönekostnad och andra driftskostnader av löpande slag. Kostnadsrisken ska självklart hanteras, men att risken skulle medföra kapitalkrav upplever Förbundet som främmande. Ytterst är frågor om kostnadsrisk en fråga att bedöma inom ramen för överlevnadskapaciteten i institutets affärsmodell.

Avslutningsvis vill Förbundet föreslå utmönstring av ordet kapitalbaspåslag. Det är enligt Förbundets uppfattning viktigt att myndigheten använder samma termer och begrepp som lagstiftningen använder, för att det kommunicerade budskapet ska vara så klart som möjligt. I detta fall torde det passande begreppet vara kapitalbaskrav eller särskilt kapitalbaskrav.

Stockholm den 11 mars 2022

SPARBANKERNAS RIKSFÖRBUND

Ewa Andersen
Verkställande Direktör

Bengt Nordström